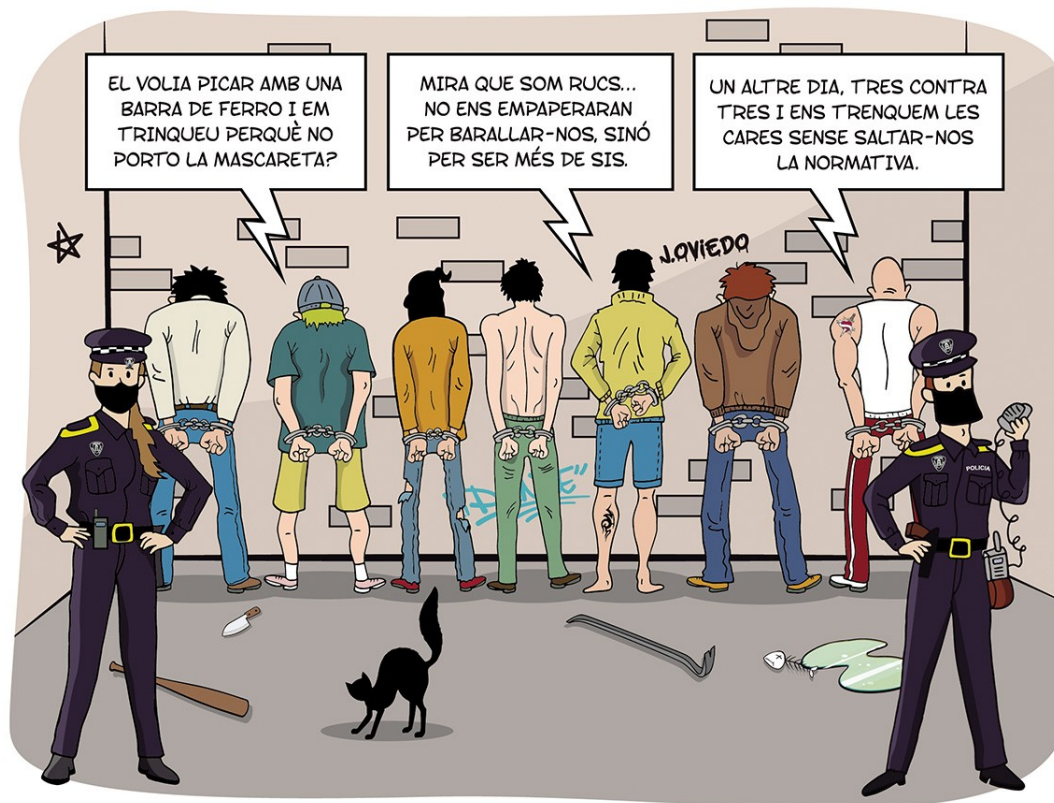

?Ambients caldejats

Il·lustració: Javi Oviedo.

Després d'un període de reclusió obligatòria, la desescalada, tot i les advertències i mesures, va abocar al carrer, potser massa desendregadament, qualsevol individu vivent. Fins i tot els abduïts per les televisions de 60 polzades van descobrir que hi havia tot un món, passat el portal de casa. Això, els que a casa hi estan de nassos. Però, al centre històric, malauradament cada cop més, n'hi ha que surten, en ramat, a esbravar-se i l'ambient, en els últims temps, està força caldejat. No seria just parlar d'onada d'inseguretat per a la ciutadania -o almenys en termes forassenyats si ho comparem amb els últims temps-, però la qüestió és que la conjuntura deixa vagarejant pels carrers massa persones sense feina, perspectives i un lloc segur i digne per viure.

I, ja se sap, qui no té feina el gat pentina. Rere de les batusses, no estrictament nocturnes, hi ha un panorama social trist i desolador que, per postres, torna a colpejar els barris del centre on revertir la marginalitat i potenciar l'atractiu cada cop es torna més complicat. S'acosten els mesos de fred i el virus amenaça a tornar a expandir-se comunitàriament. S'han restringit les trobades a sis persones -fins i tot de cara a les festes nadalenques- i costa fer complir les normatives en punts on hi ha massa gent desafiant les línies vermelles del sistema i la convivència. Pandèmia i pobresa, un còctel que dinamita fàcilment qualsevol mesura econòmica, sanitària o, fins i tot, d'ordre públic. Que ho preguntin a la presidenta madrilenya, Isabel Díaz Ayuso.